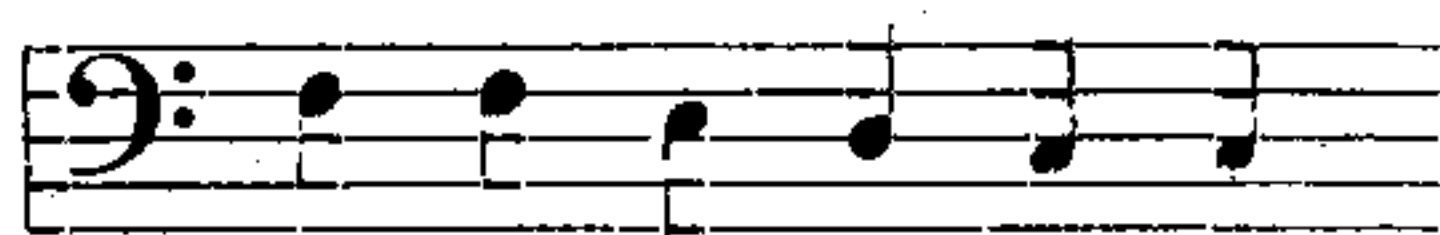
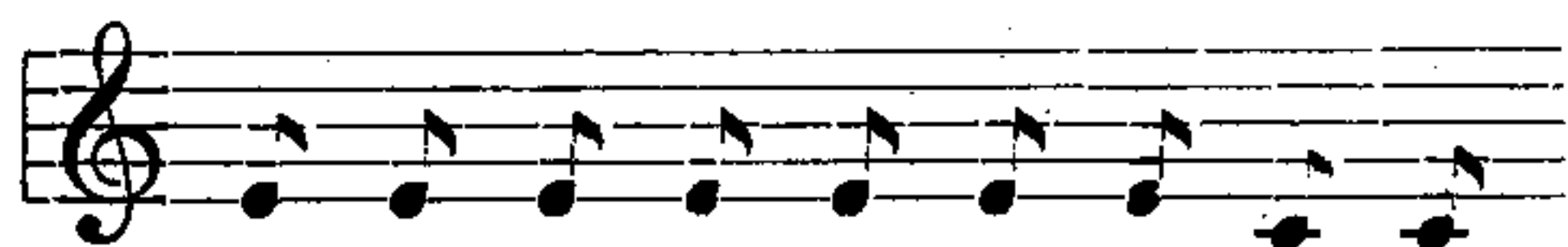

Podobně letitý muž praví váhavěji:

— je to bi-dna obec —

— tak sem po-ví-da-la o-neh-dy — vykládá starší žena.

Žena stará nesla:

— do po-lo-hu o-běd —

Z krav nazývá se:

— jedna Ly-si-na, druhá Bře-zu-la —

povídala žena z Březové.

Z těchto notovaných nápěvků mluvy vysvítá, že mírná, klidná mysl proslovuje se rovnoměrným nápěvkem.

Zdvihl sice malý důraz nápěvek na tom neb onom místě, ale rovnoměrné sčasovky* nepozměnil. —

Živější mysl slovenského kmene projevuje se i v nápěvkách mluvy.

Působí tu tajemství delšího tonu; vynikne na něm určitěji nejen výška, a zabarvení hláskou, ale ožíví se i celý svaz tonů účinem různých jejich délek, proti účinu stejných délek tonů. Na př.:

1. Z řeči muže od Uher. Brodu:

— štrnást dní —

je tu moc — cho-tá-rů —

Živější myslí zanítí a zdlouží se jednotlivé tony, a celá sčasovka jest vypuklejší.

* rytmu.